

Arrest

nr. 166 545 van 26 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 januari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de clan Tumaal te behoren. U verklaarde afkomstig te zijn uit het dorp Bulo Amin (Bulaamin) in het district Baardheere. Op 19 februari 2014 werd u aangesproken en bedreigd door leden van Al Shabaab, omdat u stond te roken op uw veld. Zij probeerden u te overtuigen om samen met hen te gaan strijden voor het geloof. Ze bedreigden u met de dood. Nadat u weigerde met hen mee te werken, vertrokken de mannen. Op 20 februari 2014 kwamen de leden van Al Shabaab terug en namen u mee naar een huis in Baardheere, waar u gevangen werd gezet in een kamer, samen met ongeveer tien andere mannen. U verklaarde daar mishandeld en geslagen te zijn geweest. Op 25 maart 2014 kon u samen met de andere gevangenen ontsnappen. U vluchtte naar het platteland en kwam terecht in het dorp Muurii. Daar werd u geholpen door een oude vrouw die u herkende. Zij regelde een autorit voor u, en u vertrok naar Addis Abeba in Ethiopië. U raakte

het met de smokkelaar niet eens over de prijs van het vervolg van uw reis. Uit schrik om door de Ethiopische autoriteiten te worden betrapt als illegaal, reisde u terug naar Somalië, de stad Dolow, waar u ongeveer zes maanden verbleef. Vervolgens reisde u opnieuw naar Addis Abeba, waar u nog een onbepaalde periode verbleef. U vertrok er op 10 april 2015 met het vliegtuig naar Duitsland. Op 6 mei 2015 kwam u in België aan, waar u op 11 mei 2015 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS 10 december 2015 p.2). U gaf op dat moment nadrukkelijk aan deze opmerkingen goed begrepen te hebben. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw identiteit op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden en incoherenties die werden opgemerkt tussen uw opeenvolgende verklaringen, en binnen uw verklaring tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u geboren bent in het dorp Beciidley. Op het Commissariaat-generaal stelde u aanvankelijk echter geboren te zijn in het dorp Bulo Amin (CGVS, p.4). Later verklaarde u dan weer dat u geboren werd in het dorp Beciidley (CGVS, p.7). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, beweerde u dat u niet gezegd had in Beciidley geboren te zijn, maar dat u in Bulo Amin geboren werd. Deze verklaring is strijdig met de informatie uit het gehoorverslag. Ook uw verklaringen omtrent uw verblijf in het dorp Beciidley bevatten tegenstrijdigheden. Bij DVZ verklaarde u geboren te zijn in Beciidley op 2 februari 1995, en dat u er verbleef 'tot 15 jaar geleden'. Op het Commissariaat-generaal stelde u echter dat u pas later naar Beciidley trok om er voor uw oma te zorgen, en dat u er verbleef voor een periode van 10 jaar (CGVS, p.6-7). U beweerde in Bulo Amin te wonen, maar stelde even later dat u 'altijd in Beciidley' was. (CGVS, p.6). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat u inderdaad in Bulo Amin woonde, maar dat u melk bracht naar Beciidley. Later verklaarde u dan weer dat u uw melk alleen aan uw burens in Bulo Amin verkocht (CGVS, p. 16). Uw wisselende verklaringen met betrekking tot uw geboorte- en verblijfplaats doen afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Ten tweede geeft u blijk van een groot gebrek aan geografische kennis over de directe omgeving waaruit u beweert afkomstig te zijn. U situeert Bulo Amin en Beciidley ten oosten van Baardheere, in de buurt van de dorpen Buusley en Shaaney (CGVS, p.5). Beciidley ligt volgens u in de buurt van de 'Airport'-weg, de weg die vanuit Baardheere, langs het vliegveld, naar het oosten gaat.

Volgens verschillende landkaarten beschikbaar op het CGVS bevindt Beciidley zich echter ten westen van Baardheere (zie informatie in het administratieve dossier). Geen enkele kaart vermeldt een Beciidley of Bulu Amin ten oosten van Baardheere. Wanneer u gevraagd werd of u weet had van andere dorpen in de buurt van Baardheere met deze namen, beweerde u daar wel iets van gehoord te hebben, maar u kon deze bewering niet hard maken, noch enigszins toelichten (CGVS, p.15).

Gezien u stelde dat u heel uw leven als landbouwer in de dorpen Bulu Amin en Beciidley hebt doorgebracht, en verder nooit gereisd zou hebben (CGVS, p.10), mag van u redelijkerwijs verwacht worden dat u een grondige kennis hebt van de plaatsen en dorpen in uw onmiddellijke omgeving. U kon op het Commissariaat-generaal echter slechts drie dorpen in de omgeving opnoemen, namelijk Buusley, Shaaney en Bulu Guduud (CGVS, p.5). Daarnaast noemt u de stad Baardheere. U werd herhaaldelijk aangespoord om zo gedetailleerd mogelijk te zijn en alle plaatsen op te noemen die u kende (CGVS, p.13, p.14). U bevestigde uitdrukkelijk dat Bulu Amin, Beciidley, Shaaney, Buusley en Bulu Guduud de enige dorpen waren die u kende (CGVS, p.15). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er talrijke dorpen gelegen zijn in uw onmiddellijke leefomgeving. Wanneer u een aantal van de grote dorpen (Hureyna, Aaminaay, Shiidoole en Tubaako) werd opgesomd die in de onmiddellijke omgeving liggen van waar u zelf Bulu Amin situeert, gaf u aan geen één van deze plaatsen te kennen, behalve Tubaako, dat u verkeerdelijk op de weg naar Garbaharey situeerde (CGVS, p.15; zie informatie in het administratieve dossier). Het is niet aannemelijk dat u nog nooit van geen enkele van deze plaatsen gehoord zou hebben als u werkelijk in dat gebied geleefd had.

U stelde eveneens dat u water haalde uit de Juba-rivier, een halve dag wandelen ten noorden van uw dorp. U vertelde dat u daarvoor niet langs een weg ging, en dat u daarbij geen enkel ander dorp of geen enkele andere weg passeerde (CGVS, p.9, 14). Uit kaarten beschikbaar bij het Commissariaat-generaal blijkt echter dat tussen de Juba-rivier in noordelijke richting en de regio waarin u Bulu Amin situeert verschillende dorpen liggen, zoals Hureyna, Benbahodi en Bay Gaal (zie informatie in het administratieve dossier). Bovendien blijkt uit de kaarten beschikbaar bij het Commissariaat-generaal dat u bij een tocht in noordelijke richting vanuit de plaats waar u Bulu Amin situeert twee grote wegen zou kruisen: de 'Airport'-weg tussen Baardheere en Dinsoor en de grote weg tussen Baardheere en Baidoa/Mogadishu. In westelijke richting vanuit de plaats waar u Bulu Amin situeert, is de Juba alleen bereikbaar via Baardheere of haar buitenwijken. Het is dus niet aannemelijk dat u deze route regelmatig zou hebben afgelegd zonder een dorp of weg tegen te komen. U werd aangemoedigd om zo gedetailleerd mogelijk te vertellen over de route die u gebruikte om water te gaan halen (CGVS, p.9). Daarop antwoordde u dat er enkel wat kleine moerassen waren, en voor de rest niets, hetgeen niet strookt met bovenvermelde informatie.

Ten derde gaf u blijk van een groot gebrek aan kennis over de sociale en politieke omstandigheden in uw onmiddellijke leefomgeving. Zo herinnerde u zich een grote droogte in het jaar 2009 (CGVS, p.8). U vertelde dat mensen uit uw dorp vluchtten om hun dieren elders te laten grazen. U verklaarde dat ze bij terugkeer tevreden waren en vertelden over de plaatsen waar ze hun dieren hadden kunnen laten grazen. Wanneer u werd aangespoord om zo gedetailleerd mogelijk te antwoorden en zo veel mogelijk voorbeelden te geven van plaatsen waarheen gevlucht werd, antwoordde u enkel dat de mensen vluchtten naar 'bergen of moerassen, naar verschillende plaatsen', en dat ze 'niet vertelden dat ze in bepaalde dorpjes waren geweest'. Aangezien u later verklaarde dat u uw eigen dieren meegaf met een vriend (CGVS, p.17), mag redelijkerwijs van u verwacht worden dat u weet waar hij met die dieren geweest is. U herinnerde zich naast deze droogte uit 2009 geen andere periodes van droogte. In 2011 werd Zuid-Somalië echter zwaar getroffen door uitblijvende regens en grote hongersnood. Dit was ook voelbaar in uw regio. Volgens de landeninfo stond bijvoorbeeld de Juba-rivier op een historisch laag peil (zie informatie in het administratieve dossier). Het is dus zeer opmerkelijk dat u zich tussen het jaar 2009 en het moment van uw vertrek geen droogte kan herinneren.

Daarnaast waren uw verklaringen over de aanwezigheid van Al Shabaab in uw dorp bijzonder incoherent (CGVS, p.26-28). Eerst stelde u dat u pas na uw arrestatie wist wie de mannen van Al Shabaab waren. Daarna vertelde u dat Al Shabaab wel aan de macht was in uw dorp, en dat ze regeerden door 'bepaalde middelen te verbieden' en mensen belastingen te laten betalen. U verklaarde zelf ook belasting te betalen aan Al Shabaab. U verklaarde dat u daartoe gedwongen werd en regelmatig dreigementen kreeg. Vervolgens stelde u opnieuw dat u niet wist aan wie u precies belasting betaalde, dat het gewoon aan een man van het dorp was. Toen u gewezen werd op de incoherenties in uw verklaringen, besloot u dat u een vermoeden had dat Al Shabaab aan de macht was in uw dorp, maar dat u het pas zeker wist nadat u ontvoerd werd. Baardheere en het omliggende gebied waren onder controle van Al Shabaab van 2008 tot 2015 (zie informatie in het administratieve dossier). Rekening houdend met uw profiel als ongeschoolde landbouwer in een oorlogsgebied, die onafgebroken in dezelfde regio heeft verbleven, mag op zijn minst van u worden verwacht dat u weet wie de autoriteit is in uw eigen dorp. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u dat u 'leefde

tussen huis en veld, en voor de rest geen nieuws kreeg van buiten' (CGVS, p.28). U verklaarde even later echter wél op de hoogte te zijn dat Al Shabaab de macht had in de u omringende dorpen. Uw verklaring voor de onwetendheid over de situatie in uw eigen dorp volstaat dus niet.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Baardheere gelegen in de provincie Gedo en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 10 december 2015 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Wat zijn wijzigen verklaringen omtrent zijn geboorte- en verblijfplaats betreft, meent hij dat "het om een vergissing gaat, zij werd geboren in Bulo Amin, en trok na een paar jaar naar Beciidley, waar haar grootmoeder verbleef. Zij verbleef er ongeveer 10 jaar om voor haar grootmoeder te zorgen."

Verzoeker stelt dat hij, wat zijn beweerde regio van herkomst betreft, "weldegelijk een uitgebreide kennis van haar omgeving (heeft), ze heeft alles verteld wat zij zich kon herinneren met betrekking tot haar dorp en de omliggende omgeving". Hij benadrukt dienaangaande dat hij "een ongeletterde landbouwer (is) die haar hele leven in dezelfde omgeving heeft gewoond en niets anders heeft gekend", dat hij "naar haar beste vermogen (heeft) getracht zo gedetailleerd mogelijk te antwoorden op de vragen van verwerende partij" en dat hij vertelde "over de grote droogte die haar land en regio trof in 2009.

Dergelijke zaken kan verzoekende partij enkel weten indien zij er zelf heeft gewoond en het zelf meegemaakt heeft.”.

Hij benadrukt zijn problemen met Al Shabaab en meent dat hij dus onmogelijk kan terugkeren naar Somalië.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen, hem als vluchteling te rekenen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Vooreerst legde verzoeker wijzigende verklaringen af over haar geboorte- en verblijfplaats(en). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde hij dat hij geboren is in het dorp Beciidley en er verbleef “*tot 15 jaar geleden*” toen hij naar Bulu Amin verhuisde, terwijl hij op het Commissariaat-generaal aanvankelijk aangaf geboren te zijn in het dorp Bulu Amin (gehoor, p. 4). Later wijzigde hij zijn verklaringen en stelde hij dan toch geboren te zijn in het dorp Beciidley (gehoor, p. 7), maar dat hij woonde in Bulu Amin, doch “*altijd in Beciidley*” was en pas later in Beciidley ging wonen om er voor zijn oma te zorgen, waar hij

vervolgens ongeveer 10 jaar verbleef (gehoor, p. 6-7). Dergelijke incoherente en wisselende verklaringen maken de beoordeling van de waarachtigheid van verzoekers asielrelaas reeds problematisch. De uitleg in het verzoekschrift dat *“het om een vergissing gaat, zij werd geboren in Bulo Amin, en trok na een paar jaar naar Beciidley, waar haar grootmoeder verbleef. Zij verbleef er ongeveer 10 jaar om voor haar grootmoeder te zorgen.”* is slechts een *post-factum* versie van de feiten die de verschillende verklaringen van verzoeker niet kan verzoenen.

2.5. Aangezien verzoeker alleszins verklaarde dat hij het grootste deel van zijn leven in de dorpen Bulo Amin (Bulaamin) en in Beciidley in het district Baardheere doorbracht en daar ook verbleef toen hij omwille van problemen met Al Shabaab moest vluchten, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij enige bekendheid heeft met Bulo Amin en Beciidley. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische en socio-politieke aspecten van die regio, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Verzoekers geografische en socio-politieke kennis zijn echter ernstig ontoereikend.

2.6. Vooreerst kan verzoeker zijn herkomst geenszins aannemelijk maken met geografische kennis over de directe omgeving van Bulo Amin en Beciidley. Zo situeerde hij Bulo Amin en Beciidley ten oosten van Baardheere, in de buurt van de dorpen Buusley en Shaaney (gehoor, p. 5), terwijl Beciidley zich ten westen van Baardheere bevindt. Verder kon verzoeker slechts drie dorpen in de omgeving opnoemen, namelijk Buusley, Shaaney en Bulo Guduud (gehoor, p. 5, 15), hoewel uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er talrijke dorpen gelegen zijn in zijn onmiddellijke leefomgeving, zoals Hureyna, Aaminaay, Shiidoole en Tubaako. Verzoeker herkende hiervan enkel Tubaako, dat hij dan vervolgens verkeerdelijk op de weg naar Garbaharey situeerde (gehoor, p. 15). Voorts stelde verzoeker dat hij water haalde uit de Juba-rivier, dat dit een halve dag wandelen was, ten noorden van zijn dorp, en dat hij hiervoor niet langs een weg ging en hij geen enkel ander dorp of andere weg passeerde (gehoor, p. 9, 14). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat tussen de Juba-rivier in noordelijke richting en de regio waarin verzoeker Bulo Amin situeert verschillende dorpen liggen, zoals Hureyna, Benbahodi en Bay Gaal, en dat men bij een tocht in noordelijke richting vanuit de plaats waar verzoeker Bulo Amin situeert twee grote wegen zou kruisen, de ‘Airport’-weg tussen Baardheere en Dinsoor en de grote weg tussen Baardheere en Baidoa/Mogadishu.

2.7. Ook uit verzoekers kennis over de sociale omstandigheden in zijn beweerde regio kan geen bekendheid met deze regio blijken. Hij gaf aan weet te hebben van een grote droogte in het jaar 2009 (gehoor, p. 8), waarbij mensen uit zijn dorp vluchtten om hun dieren elders te laten grazen en waarbij hij zijn eigen dieren meegaf met een vriend (gehoor, p. 17), maar kon geen voorbeelden geven van plaatsen waarheen gevlucht werd. Verder herinnerde verzoeker zich naast deze droogte uit 2009 geen andere periodes van droogte, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Zuid-Somalïë in 2011 zwaar getroffen werd door uitblijvende regens en grote hongersnood, wat ook voelbaar was in verzoekers beweerde regio van herkomst en waardoor bijvoorbeeld de Juba-rivier op een historisch laag peil stond. Het is geheel onaannemelijk dat dergelijke situatie aan verzoeker zou zijn voorbijgegaan, temeer gezien hij zelf aangaf in de Juba-rivier water te gaan halen en hun kleren te wassen (gehoor, p. 8-9).

2.8. Ten slotte bleek verzoeker onaannemelijk onwetend over de aanwezigheid van Al Shabaab in zijn dorp (gehoor, p. 26-28). Verzoeker beweerde dat hij pas na zijn arrestatie wist wie de mannen van Al Shabaab waren, dat hij belastingen diende te betalen maar dat hij niet wist aan wie hij precies belasting betaalde en dat hij wel een vermoeden had dat Al Shabaab aan de macht was in zijn dorp, maar dat hij het pas zeker wist nadat hij ontvoerd werd. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Baardheere en het omliggende gebied onder controle van Al Shabaab waren van 2008 tot 2015. Van verzoeker kan nochtans verwacht worden dat hij de machthebbers en krijgsheren in zijn beweerde regio van herkomst kan toelichten, weet wie hij moet vrezen en naar wie hij zijn professionele activiteiten dient aan te passen. Verzoeker zou desgevallend met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen moeten kunnen vertellen welke de milities/krijgsheren/groeperingen zijn regio onder controle hadden, gezien dergelijke kennis is om veiligheidsredenen cruciaal is. Bovendien verklaart verzoeker zijn land te hebben ontvlucht omwille van problemen met Al Shabaab.

2.9. Waar in het verzoekschrift aangevoerd wordt dat verzoeker *“een ongeletterde landbouwer (is) die haar hele leven in dezelfde omgeving heeft gewoond en niets anders heeft gekend”*, antwoordt de Raad dat ook van een landbouwer met enkele jaren scholing (verklaring DVZ, vraag 11) redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake

eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven, zoals de tocht naar de Juba-rivier, de droogtes die zijn regio troffen of de machthebbers waarnaar hij zich moest schikken. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Dat verzoeker wel vertelde *“over de grote droogte die haar land en regio trof in 2009. Dergelijke zaken kan verzoekende partij enkel weten indien zij er zelf heeft gewoond en het zelf meegemaakt heeft.”*, zoals wordt benadrukt in het verzoekschrift, maar andere dergelijke gebeurtenissen of ervaringen niet kon weergeven, is des te frappanter.

2.10. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich tot het vasthouden aan zijn beweerde Somalische afkomst, maar laat na concrete en geobjectieerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.12. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.12.1. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.13. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.14. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK